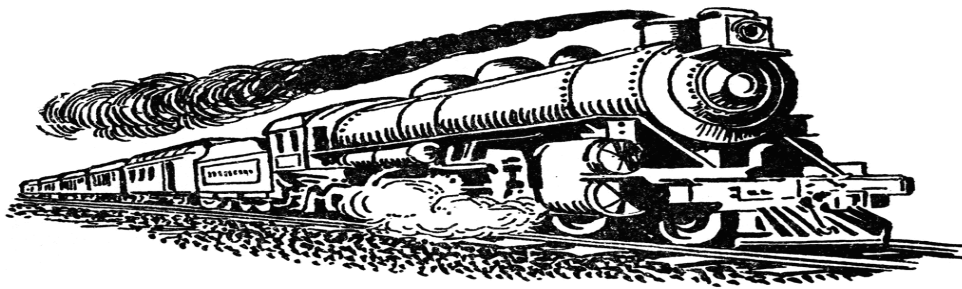

SINDICAT sau ... syndicate

NUMĂRUL

16

CONCEPȚIE
INTEGRALĂ
GR.AN.AC.

CITEȘTE ȘI TRIMTE MAI DEPARTE!

CUPRINS

SABOTAJUL DEZVOLTĂRII aFACERI UNIVERSITARE

Bussines to bussines

Unde fug "doctorii"

Pusee doctorale

SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

TOTUL ÎNTR-O MÂNĂ

ZIUA MILITANTULUI

PROIECTE SINDICALE

INTERNAȚIONAL

CHINA - lupta pentru sindicat

COREEA DE SUD

Sindicatul arab al muncitorilor

PATRONUL BUGETAR - CRAIOVA

Liceul Voltaire

Doi bocanci la patru oameni

Unul dintre profesori

Ultimul rector

CERCETAREA CUI?

SCHIMBĂM DIRECȚIA

GR.AN.AC - DECLARAȚIE

SABOTAJUL DEZVOLTĂRII

activitatea de cercetare se prăbușește
odată cu creșterea numărului de doctorate

România este singura țară din regiune care a înregistrat o scădere a numărului de cercetători, în perioada 2005 – 2015. În timp ce în Ungaria, numărul acestora a crescut cu 59%, în România, efectivele de astfel de angajați s-au prăbușit cu 24%. Media europeană de creștere a numărului de cercetători a fost de 35%, cu mențiunea că indicatorul la care ne referim este salariați cercetători în echivalent normă întreagă, iar datele sunt luate din statisticile Eurostat.

Politicile haotice din domeniu

Punctul de inflexiune în România a fost în 2005 – 2006, când numărul cercetătorilor în echivalent normă întreagă a scăzut de la 22.958, la 19.021. Profesorul Mircea Miclea, ministru al Educației în acea perioadă, oferă două posibile explicații: o cohortă mai însemnată de pensionari și o modificare legislativă din perioada ce a precedat alegerile din decembrie 2004.

Legislativul a decis dublarea salariilor pentru profesorii universitari. Era în preajma alegerilor parlamentare, mulți dintre cei din comisiile de învățământ se gândeau că poate nu mai prind un loc de senator sau deputat și s-au gândit să se întoarcă la un loc mai bun. Așa că, în ianuarie 2005 a fost o dublare a salariilor profesorilor universitari.

A apărut un transfer de pe posturi de cercetare pe posturi didactice. Au fost multe cereri atunci. Toți cei care au putut trece, au trecut.

sursa: www.cursdeguvernare.ro

"SINDICAT ... sau syndicate"

Nu este un titlu ales întâmplător. Există o diferență clară între prevederile legale în privința motivației constituirii organizațiilor sindicale și activitatea reală a acestora. Este vorba despre Drepturi pe care cei mai mulți salariați, în mod greșit, le reduc la salariul lunar. Este vorba despre deteriorarea imaginii sindicatelor și a sindicaliștilor. Este vorba despre "teama celor mulți" în privința pierderii locului de muncă și de victimizarea individuală. Este vorba despre o muncă necunoscută cel mai adesea greșit canalizată, și tocmai de aceea lipsită de rezultate, de recunoașterea lor. Este vorba despre "rampa de lansare" profesională pe care o asigură concubinajul sindical cu angajatorul sau chiar cu guvernarea.

Nume grele de sindicaliști s-au pierdut sub

culoarea (com)promițătoare a partidelor politice. În concluzie este vorba despre ce ar trebui să însemne SINDICAT și ce se întâmplă cu adevărat în syndicate.

Dorim un diagnostic obiectiv asupra stării de sănătate a organizațiilor sindicale și un tratament pe măsura acestui organism bolnav.

Am promis într-un mesaj anterior tuturor salariaților universității că 1 Mai 2017 va fi un punct de referință pentru activitatea sindicală din instituție și vom susține cu fapte această promisiune. Rolul promisiunilor este să devină obligații realizate. Nu suntem structură de Partid. Syndicatele au o libertate de organizare și de colaborare pe care nu o exploatează la maximă capacitate. Membrii acestor organizații "au uitat" acest lucru deși cunosc puterea sindicatelor și efectele benefice pe care le pot produce.

Syndicatele au ajuns în acest stadiu din mai multe cauze, obiective sau subiective. Istoria recentă a activității sindicale în sectorul de activitate învățământ superior și cercetare arată coabitarea dintre reprezentanții sindicali și sfera politică. **Ecaterina Andronescu** este unul din personajele cheie al evoluției sau involuției sistemului de educație și nu de învățământ.

Un om învățat este un om puternic! Prin ce diferă un Educator de un Învățat? Vom încerca să abordăm din perspective obiective diferite această întrebare.

Undeva în fundal vom discuta **autonomia universitară** și produsul acesteia: Patronul Bugetar. Nu este nicio contradicție în privința acestor două cuvinte alăturate din sectoare de activitate diferite.

Patronul Bugetar există.

SABOTAJUL DEZVOLTĂRII

(continuare din pagina 1)

Înainte, salariul de cercetător principal 1 era aproape cât al unui profesor universitar.

În rest, ce s-a întâmplat în aceste decenii, fenomenul "drain brain", a fost efectul incapacității guvernanților români de a elabora politici care să atragă și mențină talente, lipsa unor proiecții pe termen lung care să ofere predictibilitate și recompense pentru performanță celor care și-au dorit o carieră în domeniu.

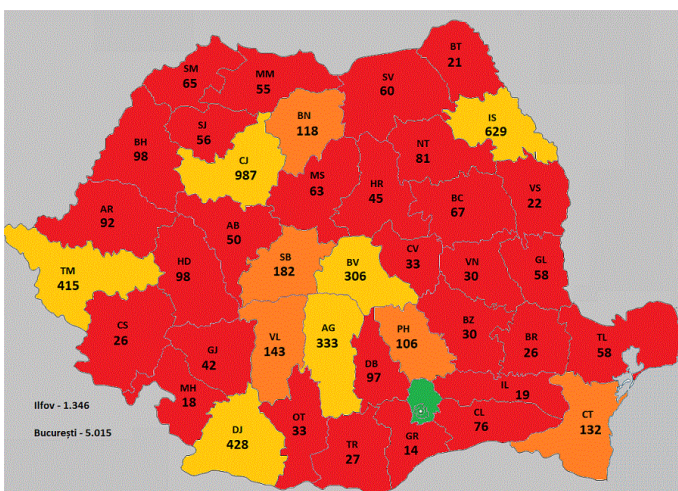
Activitatea în cercetare a scăzut în ritmul spectaculos al creșterii numărului de doctori

Potrivit unui studiu realizat de Bruegel, think tank specializat pe economie, România se află în 2017 pe ultimul loc în clasamentul capacității statelor membre de a păstra și de a atrage talente (personal înalt calificat). În 2016, România avea doar 18.046 cercetători în echivalent normă întreagă, **deși 2010 - 2015 a fost un interval record pentru titluri de doctor în științe acordate (aproximativ 30.000).**

Acest număr de numai 18.046 cercetători ne plasează departe chiar de celelalte state din fostul bloc comunist, și reflectă scăderea competitivității României.

Anul 2018 va înregistra probabil o creștere a numărului de cercetători, după ce Guvernul tehnocrat condus de Dacian Cioloș a aprobat scutirea de la plata impozitului pe venit în cazul angajaților din Cercetare - Dezvoltare și Inovare, după modelul deja aplicat pentru programatori.

Anomaliile cercetării din România Județe în care nu activează niciun cercetător

Studiul privind dinamica pieței muncii la nivelul principalelor industrii angajatoare din România, realizat la comanda Patronatului Investitorilor Autohtoni (PIAROM), a scos în evidență mai multe situații ce contrastează cu ceea ce se întâmplă în Europa în domeniul Cercetare - Dezvoltare și Inovare.

În profil teritorial, situația este dramatică, deoarece se observă o distribuție extrem de polarizată, care face ca CDI să nu reprezinte "un vector de creștere la nivel național":

- aproape 55% din specialiștii din domeniul CDI activează în Regiunea București-Ilfov

- alte 7 județe (Cluj, Iași, Timiș, Argeș, Brașov, Dolj și Sibiu) grupează încă 28% din specialiști

- în celelalte 33 de județe sunt distribuiți restul de 17% din totalul de specialiști

Menționăm că este vorba despre personalul CD încadrat în Grupa majoră 2 a Nomenclatorului Clasificării Ocupațiilor din România - Specialiști în diverse domenii de activitate, care integrează salariații cu nivel înalt de calificare.

De ce nu-și poate păstra România cercetătorii

"Sistemul de cercetare românesc este foarte instabil și nu este atractiv, pentru că este lipsit de predictibilitate", a explicat cercetătorul **Mihai Miclăuș (foto)** pentru **cursedeguvernare.ro**

"Un doctorand, când iese cu diploma în mână, ar trebui să aibă certitudinea că în fiecare an se deschide o competiție post-doctorală, pentru a-și face planul pentru o carieră. A existat o competiție în 2012, iar următoarea a fost lansată de tehnocrați în 2016, cu afișarea rezultatelor abia acum", a mai explicat cercetătorul clujean, unul dintre autorii blogului de profil

Chiar și atunci când ai obținut un grant, nu poți fi sigur că-l vei putea duce la sfârșit în condițiile stabilite.

"Câștigi un grant de cercetare la o valoare, după care, din cauza problemelor bugetare se reduce grantul. Adică faci calcule pentru ceva și apoi te trezești că s-a redus grantul la o jumătate sau chiar o treime și atunci nu ai predictibilitatea grantului", spune profesorul Mircea Miclea.

În ceea ce privește repatrierea unor talente, Mihai Miclăuș amintește că au existat programele lansate în mandatul fostului ministru al Educației Daniel Funeriu, care au făcut ca mai mulți cercetători români plecați în străinătate să revină. "M-am uitat pe un program și am văzut că erau vreo 40 cercetători veniți și vreo 30 au și rămas", spune Mihai Miclăuș.

Asociația Ad Astra lucrează acum la elaborarea unui program de repatriere pe model american, care să acorde granturi pe trei nivele și cinci ani:

- 500.000 de euro pentru cercetare postdoctorală;
- un milion de euro pentru young researcher;
- 1,5 milioane euro pentru categoria experience.

Deocamdată, însă, România rămâne statul membru UE cu cel mai puternic decalaj între ținta asumată și fondurile alocate în mod real sectorului CDI - alocat domeniului un procent de 0,49% din PIB, în condițiile unei ținte de 2,00% asumată la nivel european pentru România și a unei medii de 3,00% la nivel european.

(a)FACERI UNIVERSITARE

Sinistrul avânt și spectaculoasa cădere a unei industrii ~ BUSINESS TO BUSINESS ~ între politicieni și universități

Mariana Berechir

17.06.2016

www.cursdegovernare.ro

Anul acesta, până pe 15 octombrie, s-au eliberat 1.559 de titluri de doctor, iar Sorin Cîmpeanu estimează că nu se va ajunge la 2.000 de titluri pe întregul anul.

Motivele:

- scandalul plagiatelor și afectarea imaginii;
- îngreunarea procedurilor (durează un an de la finalizarea lucrării și până la susținere);
- încheierea proiectelor cu finanțare europeană pentru pregătire doctorală;

După izbucnirea în 2012 (odată cu acuzația adusă de revista Nature fostului premier Victor Ponta) a scandalului plagiatelor, atât universitățile, cât și amatorii de doctorate au devenit mai reticenți.

Presiunea publică a dus la o filtrare mai atentă a acestor lucrări, de mai multe ori pe parcurs, pentru a se depista eventuale similitudini cu alte teze, a explicat pentru cursdegovernare.ro profesorul Sorin Cîmpeanu, fost ministru al Educației.

Acest lucru a făcut ca de la aproximativ **6.258 de titluri emise în 2012 să se ajungă în 2016 la sub 2.000.**

În urmă cu trei se înscrieseră la doctorat 4.619 doctoranzi, ceea ce înseamnă că peste 43% s-au pierdut pe drum – adică au renunțat.

Ponderea reală a celor care au renunțat deja (calculată pe toți anii), este chiar mai mare, explică Sorin Cîmpeanu, deoarece universitățile nu raportează toate abandonurile. :

“Categorica celor care renunță de facto, dar nu de drept, este mai mare. Vin în anul I, își dau seama că nu e pentru ei – e pra greu, necesită un efort prea mare și alte motive – iar universitatea, deși știe că o persoană a renunțat, o roagă să aibă înțelegere și să nu facă documentele de renunțare, ca să-l păstreze în continuare și să obțină finanțare încă doi ani”, spune fostul ministru.

UNDE AJUNG DEȚINĂTORII DE DOCTORAT?

“Cei mai mulți sunt în sistemul preuniversitar, pușini în cel superior, și mult mai pușini în cercetare. O estimare foarte aproximativă ar fi că 40 – 50% ajung în învățământul preuniversitar, universitar și cercetare. Restul?... Nu aș putea să vă spun”, a explicat fostul ministru Sorin Cîmpeanu pentru cursdegovernare.ro.

Cu o astfel de pondere a deținătorilor de astfel de titlu în afara universităților și cercetării, nu se poate spune că logica creșterii numărului de astfel de diplome a dat rezultate – cei ajunși în preuniversitar nu contribuie la creșterea economică și nu au adus plus valoarea așteptată.

Dacă știința a câștigat puțin din majoritatea acestor teze, deținătorilor de titlu **Singurul beneficiu este de partea deținătorilor acestor titluri – sporuri la salariu.**

Testele PISA și rezultatele de la bacalaureat demonstrează însă că nu a crescut calitatea învățământului preuniversitar, chiar dacă acolo ajung cei mai mulți dintre cei cu doctorate.

În 2011, ministrul Educației de atunci, Daniel Funeriu, a introdus în Legea educației obligativitatea titlului de doctor în științe pentru cadrele didactice universitare titulare. Reglementarea oferea și un termen – patru ani – pentru terminarea doctoratului de către cei

care doreau să rămână în sistem.

În 2010, doar 66% dintre titulari aveau titlul de doctor, iar în 2015, termenul limită, 4.500 de persoane (adică 20% din totalul cadrelor universitare titulare) erau încă fără acest titlu.

Din anul universitar 2015 – 2016, toți titularii sunt doctori în științe, dar asta a însemnat ieșirea din universități a numeroși tineri, atrăgea atenția Sorin Cîmpeanu.

Universitățile din România (și Academia) au produs din 1990 și până acum aproximativ 67.000 de doctori în științe.

Numărul în sine nu este mare – avem 3,34 de deținători de astfel de titluri la 1.000 de locuitori, ceea ce ne plasează sub media europeană.

Problema este că jumătate din numărul total de doctorate au fost obținute în ultimii 5 ani (peste 30.000, după 2010), ceea ce ridică numeroase suspiciuni privind calitatea lor, dincolo de proporțiile probabil unice în lume ale plagiatelor:

După un vârf de sarcină în 2012 (peste 6.000 de doctori făcuți în acel an) numărul a scăzut brusc de peste 3 ori în acest an, după ce doctoranzii s-au speriat de scandalul plagiatelor. Odată cu numărul lor au scăzut și alocările pentru universități.

SCURT ISTORIC AL PUSEELOR DOCTORALE

În 1990, România avea sub 1.500 de deținători de titlu de doctor în științe, iar în 1990 s-au acordat 17 astfel de diplome.

Sistemul s-a dezvoltat vertiginos și în 1999 s-a depășit nivel de 1.000 de titluri eliberate.

A doua ștachetă a fost doborâtă în 2005, când România a adoptat procesul Bologna, în care doctoratul nu mai este o formă de consacrare științifică, ci doar unul dintre cele trei cicluri ale studiilor universitare: de licență, de masterat, de doctorat

Așa s-a ajuns ca de la o medie anuală de 1.000 de noi doctori până în 2008 (când finalizează studiile primii absolvenți de doctorat Bologna), după acest an să apară producții record de 5.000 de noi deținători de astfel de titluri, anual.

Recordul, de 6.258 de doctori, a fost atins în anul în care revista Nature publica prima acuzație de plagiat adusă fostului premier Victor Ponta (2012), cu mențiunea că aceste înmatriculări remarcabile au avut loc în 2009, adică pe mandatul Ecaterinei Andronescu: **2012 – vârf de sarcină la producția de doctorate în anul în care Victor Ponta a fost acuzat de plagiat.**

Numărul de doctorate acordate este, raportat la populație și la situația din alte state membre, echilibrat: la 1.000 de locuitori cu vârste cuprinse între 25 și 34 de ani, România a avut, în 2014, 1,4 titluri eliberate, comparativ cu Slovenia – 3,5, Danemarca – 3,2 titluri, Portugalia – 3,1, Finlanda, Suedia și marea Britanie – câte 2,9, iar Germania – 2,8.

În condițiile în care doar patru universități românești figurau în QS World University Rankings 2016-2017, la pozițiile 701+, este greu de acceptat că 49 de universități din România reușesc să producă teze de doctorat cu potențial de a deveni lucrări de referință pe plan internațional.

De 3 ori mai mulți doctori decât articole științifice publicate pe domenii

Dacă raportăm însă titlurile noi la alți indicatori – investițiile din acest domeniu (suntem țara

(a) FACERI UNIVERSITARE

europăană cu cele mai mici bugete acordate învățământului superior și cercetării), la PIB sau la outputuri (articole științifice în reviste de top în domeniu, patente etc.) este clar că avem "supraproducție" de asemenea titluri.

Este concluzia unui studiu realizat în 2014 de doctor Dan Alexandru Corlan, care a analizat corelația dintre numărul deținătorilor de doctorate și articolele SCI (Articole Science Citation Index), unul dintre indicatorii de calitate din cercetare.

Astfel, a constatat Dan Corlan, la trei titluri de doctor se publică un singur articol din această categorie. Puțin și în comparație cu Bulgaria, unde fiecărui titlu de doctor în științe îi corespundea în 2010 o lucrare SCI.

Concluzia analizei lui Dan Corlan era că **excesul de doctorate există în câteva domenii cu disproporție semnificativă față de articolele SCI**, în principal științele agricole, **unde România se situează pe primul loc în lume.**

SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

* un eșec pentru elevii săraci -

Sebastian Țoc
www.evenimentul.ro
3 iulie 2018

Educația în România ultimilor 30 de ani a fost constant o „prioritate națională”. Am auzit recent la susținerea tezei de doctorat a lui Alin Savu[1] că au fost făcute peste 100 de modificări la Legea educației din 1990 și până în prezent cu scopul îmbunătățirii calității educației, însă fără prea mari rezultate.

Cu toate acestea, sistemul de învățământ e considerat în România cam singura șansă de ascensiune socială, în condițiile în care celelalte beneficii sociale nu par a avea un impact major asupra reducerii sărăciei. Nici salarii nu stau prea bine, mai mult de o treime, 1,8 milioane de persoane din România lucrează pe salariul minim[2], acesta fiind prea mic pentru a putea să îți asiguri ceva mai mult decât supraviețuirea, adică un standard de viață decent.

Rezultatele sistemului de învățământ sunt însă departe de a fi satisfăcătoare din punctul de vedere al facilitării accesului absolvenților la locuri de muncă decente într-o țară cu o puternică inegalitate a veniturilor, așa cum este România. Asta pentru că foarte multe persoane care ies din învățământ au acces extrem de limitat la un loc de muncă decent.

Iată câteva dintre datele care mă fac să afirm acest lucru:

- există o lipsă a competențelor de bază în rândul absolvenților:

- aproximativ 4 din 10 elevi de 15 ani au rezultate sub nivelul 2 la PISA – citire, științe, matematică (media UE e de aproximativ 20%). Sub nivelul 2 e considerat echivalentul analfabetismului funcțional, iar aici vorbim doar de elevii de 15 ani, fără a-i lua în considerare pe cei care au abandonat școala înainte de a împlini 15 ani.

- în general, statutul socio-economic al părinților are un rol major: aproape 60% dintre cei cu un statut socio-economic scăzut nu au competențe de bază.

Așadar, inegalitățile sunt mari: lipsa competențelor de bază e de 3 ori mai probabilă la ultimii 25% comparativ cu primii 25% (împărțirea e după statutul socio-economic al părinților). Reziliența e și ea scăzută: doar 11% dintre elevii dezavantajați se află în primii 30% din punctul de vedere al rezultatelor la teste. Inegalitățile în privința

rezultatelor pe baza cărora se face repartizarea la liceu sunt mari. **La testările naționale din clasa a 8-a de anul trecut, 38% dintre elevii din rural au luat sub nota 5 față de 15% în mediul urban.**

Acest lucru generează diferențe mari între licee și chiar segregare socială (tuneori și etnică), adică licee care au preponderent elevi cu un statut socio-economic ridicat, respectiv licee care au preponderent elevi cu statut socio-economic scăzut. Primele sunt etichetate licee bune, ultimele sunt etichetate licee proaste. Aș vrea să văd un liceu etichetat bun, cu cei mai buni profesori, lucrând cu elevi din zone dezavantajate, iar dacă elevii vor avea rezultate bune, atunci am putea începe discuția despre rolul real al școlii în influențarea rezultatelor școlare.

Momentan, școala doar întărește și perpetuează inegalitățile existente în societate. Rata de părăsire timpurie a școlii e de aproximativ 18,5%, iar în rural e peste medie: 26,6%. E măsurată ca pondere a elevilor cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani care au maxim 8 clase. Existau pe hârtie niște intenții de proiecte destinate școlilor defavorizate, inclusiv pentru atragerea de profesori calificați cărora să le ofere stimulente financiare – însă nu a fost implementate încă. În plus, suma nu e atât de mare încât profesorii să își dorească să facă naveta și să lucreze la o școală dezavantajată, mai ales dacă sunt romi (nu am date, dar speculez că, pe lângă condițiile dificile, există situații în care și profesorii au prejudecăți față de romi și nu prea vor să lucreze în școli dezavantajate). Discuțiile publice mai des întâlnite sunt despre „necesitatea” oferirii unor salarii diferențiate, în funcție de performanță. Performanța însă se referă la concursuri și olimpiade, în niciun caz la școli care de exemplu reușesc să reducă abandonul școlar, responsabilitate pe care școlile rareori și-o asumă, dând vina pe familie, migrație, sărăcie ș.a. Cu alte cuvinte, tot elevii proveniți din familiile cu statut social ridicat ar fi avantați de un sistem de recompense pentru rezultate la olimpiade, pentru că în general ei participă.

O altă statistică care ar trebui să dea de gândit este următoarea: 77% dintre tinerii romi cu vârste cuprinse între 18-24 ani au abandonat școala și aproximativ 64% dintre tinerii romi cu vârste între 16-24 ani nu sunt în sistemul educațional sau altă formă de formare și nici nu au loc de muncă (NEET). Nu sunt prea multe de comentat, cel mai probabil că în afară de sărăcie, prejudecățile și discriminarea romilor reprezintă factori suplimentari care explică abandonul școlar și excluderea lor socială.

Una dintre politicile educaționale care ar avea șansă de reușită în reducerea inegalităților de participare și de rezultate în educație, **este finanțarea suplimentară de către stat a educației preșcolare și primare.** Elevii săraci au șanse mari să dobândească abilități valorizate de școală în primii ani de educație instituționalizată și astfel să se descurce mai bine la următoarele nivele ale învățământului. Însă nu excelăm nici la capitolul educație timpurie, de exemplu, participarea la grădiniță a copiilor de 4-5 ani e sub media UE: 87% vs. 95%, iar la copiii romi e 38%.

Pe lângă faptul că educația „beneficiază” de cea mai mică finanțare ca procent din PIB (3,1% în 2015 și 3,7 în 2016), banii sunt distribuiți în defavoarea nivelurilor inferioare ale învățământului, iar salariile în învățământul primar nu sunt nici ele atractive pentru cadre didactice bine pregătite. Iată cum arată cheltuielile per elev/student: învățământ primar și gimnazial - 1866 euro; învățământ liceal și post-liceal - 2328 euro; facultate, master, doctorat (media) - 4180 euro.

Mai mult, **nu există programe de direcționare a resurselor suplimentare către școlile defavorizate**, iar familiile copiilor cheltuie 39% din cât cheltuie guvernul pentru educație (aproape de educația gratuită). Între timp, în contextul evaluărilor din această perioadă, debaterile se concentrează pe ce perle au mai scos absolvenții de la evaluările naționale și bacalaureat, sau pe cum nu e corect ca un elev de la o școală din rural să ia locul unuia din urban care deși are note mai mici în clasele V-VIII („știm cu toții că un 8 în urban e mai bun decât un 10 în rural”).

Ascunzându-se sub iluzia meritocrației potrivit căreia rezultatele sunt determinate de munca depusă și talent, cazurile din presă ilustrează „nedreptățile” la care sunt supuși unii elevi care deși au învățat de 10, nu au luat 10 și nu vor mai intra la cel mai „tare” liceu. În realitate,

școala, așa cum e organizată în prezent, favorizează de la primul contact elevii cu statut socioeconomic ridicat și îi face pe ceilalți să accepte ierarhia ca fiind naturală, bazată pe merit.

Din acest motiv, nimeni nu contestă selecția socială care se realizează în clasa a VIII-a și care îi dezavantajează profund pe cei mai săraci (explicația e că într-o clasă mixtă din punct de vedere socioeconomic, elevii săraci dobândesc mai multe abilități decât în cele segregate, fără ca cei bogați să aibă de suferit). Reforme se vor mai face, chiar acum se pregătește o nouă lege a educației[4], însă schimbările sunt improbabile în condițiile în care sistemul de învățământ se raportează la rezultatele pe care le produce în termeni de „eșec individual sau familial al elevilor”.

TOTUL ÎNTR-O MÂNĂ

INSTITUȚIILE STATULUI AJUNSE “de facto” SUB CONTROL P.S.D.

PSD și ALDE au câștigat alegerile și guvernează, de un an și jumătate, în baza unor promisiuni parțial onorate, doar la capitolele salarii, pensii și siguranța bugetarilor. În rest, coaliția s-a preocupat mai puțin de economie, de dezvoltare. Mai importante au fost: modificarea legilor penale, denunțarea celebrelor protocoale cu SRI, or încercarea de a impune tot felul de amnistii.

Liviu Dragnea a acaparat însă, în tot acest timp, instituții, resurse și s-a asigurat că șeful statului are din ce în ce mai puțină capacitate instituțională.

Iată “reduțele” cucerite de coaliția de guvernare dincolo de așa-zisa bătălie publică cu statul paralel:

AVOCATUL POPORULUI

Prima instituție importantă cucerită de actuala putere a fost Avocatul Poporului, unde a fost numit în 2014 Victor Ciorbea, pentru un mandat de cinci ani.

Este un post cheie, pentru că Avocatul Poporului este singurul care poate împiedica intrarea în vigoare a unei Ordonanțe de Urgență. Poate ataca la CCR o OUG, după publicarea ei în Monitorul Oficial, chiar dacă nu este încă aplicată.

În 2017, Victor Ciorbea a refuzat să sesizeze CCR în legătură cu OUG 13, sub pretextul că ea nu intrase în vigoare. Exista însă precedentul din 2013, din cazul modificărilor făcute la Legea insolvenței, care au fost atacate la Curtea Constituțională înainte de intrarea lor în vigoare.

Anul trecut, parlamentarii au modificat legea și i-au oferit Avocatului Poporului rang și salariu de ministru, precum și pensie de magistrat.

CURTEA DE CONTURI

Pentru subordonarea Curții de Conturi, instituția ce verifică modul în care sunt cheltuiți banii publici, Liviu Dragnea l-a pus la conducerea acesteia pe unul dintre apropiații săi, apoi a schimbat legea, astfel încât să-i acorde acestuia puteri sporite.

În acest moment, președinte este Mihai Busuioc, un social-democrat fidel lui Liviu Dragnea. Fost secretar general al Guvernului, după preluarea puterii de către PSD – ALDE, el a fost pionul principal folosit de Liviu Dragnea în interiorul Palatului Victoria pentru a împiedica preluarea Executivului de către Sorin Grindeanu și Victor Ponta.

Mihai Busuioc a fost numit la Curtea de Conturi anul

trecut, pentru un mandat de nouă ani.

Pasul doi a fost făcut prin modificarea legislației – săptămâna trecută a fost adoptat proiectul de modificarea a Legii privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi.

Acești anulează efectiv conducerea colectivă a Curții, atribuțiile cele mai importante fiind transferate de la plenul celor 18 consilieri de conturi (independenți), la președintele instituției (personaj politic, numit de Parlament).

Atribuții extinse:

- “Structura organizatorică a Secretariatului general și atribuțiile compartimentelor din cadrul acestuia se stabilesc de Plenul Curții de Conturi”, precizează legea actuală. Amendamentul votat de deputați adaugă că aceste lucruri se vor face la propunerea președintelui CC.

- **Președintele CC este cel care va decide dacă sesizează procurorii în legătură cu neregulile constatate.** Soarta primarilor, șefilor de instituții etc. care au cheltuit banii publici cu încălcarea legii va depinde exclusiv de voința unei persoane numite politic. În prezent, articolul 33 spune că sesizarea este făcută de conducătorul departamentului care a constatat “existența unor fapte pentru care există indicii că au fost săvârșite cu încălcarea legii”.

- “Președintele aprobă atribuțiile departamentelor, ale compartimentelor din cadrul secretariatului general și ale aparatului de lucru al Președintelui” se introduce la art. 60. Se înființează o nouă structură în subordinea președintelui – “Aparatul de lucru al președintelui” (la articolul 8). Este o structură distinctă de secretariatul general și cabinetul președintelui și va verifica toate rapoartele înainte să fie transmise.

SECRETELE SECURITĂȚII

Președinte al Consiliului Național de Studiere a Arhivelor Securității (CNSAS) a fost ales anul acesta Constantin Buchet, cel propus la conducerea instituției de către Guvernul Viorica Dăncilă.

A câștigat la limită în fața lui Cazimir Ionescu, tot propunere a PSD, dar mult mai apropiat lui Liviu Dragnea, care este cercetat pentru crime împotriva umanității, în Dosarul Mineriei din 1990.

Instituția este importantă pentru dezvăluirea trecutului celor care ocupă funcții de demnitari.

TOTUL ÎNTR-O MÂNĂ

MONITORUL OFICIAL

După experiența de anul trecut, când a constatat că e foarte greu să schimbi un premier, PSD a modificat Legea privind organizarea Monitorului Oficial al României (MOF), astfel încât instituția a revenit sub autoritatea Camerei Deputaților. A mai fost în subordinea Camerei Deputaților, până în 2012, când Victor Ponta și-a arondat-o, tot pentru a o folosi în lupta politică, înaintea suspendării președintelui Traian Băsescu.

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

Pe locul vacantat anul trecut în Colegiul Director al Consiliului Național de Combatere a Discriminării (CNCD) a fost numită, de Parlament, **Veronica Tatiana Sandu**. Este tot o apropiată a lui Liviu Dragnea și a condus organizația de femei a PSD Teleorman, organizație în care a fost colegă cu premierul Viorica Dăncilă și ministrul de interne, Carmen Dan.

Numirea a dus la încălcarea legii de funcționare a CNCD, potrivit căreia dou treimi, adică șase din nouă membri ai Colegiului Director al CNCD trebuie să fie licențiați în drept.

Veronica Tatiana Sandu nu avea nicio experiență în domeniu atunci când a fost numită în funcție – a lucrat anterior la Trezoreria Turnu Măgurele, unde “a administrat bilanțuri”, iar de 10 ani era director economic la SC Apa Serv SA Teleorman.

Anul acesta, CNCD a luat mai multe decizii controversate, împotriva celor care au făcut declarații ce-i vizau pe liderii PSD, decizii ce au început a fi anulate în instanță (exemplu – amenda primită de Cristian Tudor Popescu pentru că a comparat-o pe premierul Dăncilă cu un pavian cu mantă).

MONOPOL - LEGISLAȚIA OFFSHORE

Instalat strategic în poziția de președinte al Camerei Deputaților, Liviu Dragnea “jonglează” de 2 ani inclusiv cu legislația. Studiu de caz: modificarea legislației offshore.

Faptele: Parlamentul României, la capătul a aproape 2 ani de negocieri purtate de operatorii offshore cu reprezentanții ai guvernului, dă semne că în sfârșit modifică legislația în domeniu.

În luna iulie, comisia de specialitate din Camera Deputaților, cameră decizională, finaliza proiectul de lege, ale cărui detalii fuseseră stabilite în prezența reprezentanților celor mai mari trei companii specializate cu activități în România.

Lucrările în comisiile de specialitate nici nu se terminaseră la ora la care liderul partidului de guvernământ anunță ce modificări trebuie făcute la proiect.

Modificările anunțate de Liviu Dragnea, care au schimbat fundamental proiectul lucrat în comisii, au fost aprobate rapid de plenul Camerei Deputaților.

Previzibil, au urmat reacții nervoase ale companiilor direct afectate. Și o nouă apariție publică a lui Liviu Dragnea care asigură că “nedreptățile” conținute de legea votată de Parlament vor fi corectate, rapid, prin Ordonanță de Urgență.

Toată această succesiune de evenimente are o singură interpretare: Liviu Dragnea a transmis semnalul public că nicio negociere nu este valabilă fără acordul său, fără implicarea sa directă. **Problema este că efectele scontate de Liviu Dragnea nu se produc.**

ACAPARAREA INTREPRINDERILOR DE STAT

Coalitia PSD- ALDE a încercat să desființeze, în

decembrie 2017, legislația privind guvernarea corporativă, prin exceptare de la aplicarea legislației în domeniu a majorității companiilor de stat. Managerii acestor companii urmau să fie numiți în funcții doar pe criterii politice.

Inițial, proiectul de lege viza doar Administrația Națională de Meteorologie, care urma să fie adăugată la cele două excepții prevăzute deja în OUG 109/2011: Regia Autonomă “Rasirom” și Compania Națională “Romtehnica”. **Până la urmă, lista s-a lungit la 94 de companii. Mișcarea a fost blocată de CCR, în februarie, la sesizarea PNL.**

În iunie 2018, puterea încearcă să dirijeze din nou resursele acestor companii, aprobând legea de înființare a Fondului Suveran, care include 33 de companii de stat în nou-înființatul FSDI.

Printre acestea se regăsesc Societatea de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice – Electrica S.A., E.ON Energie România S.A., OMV Petrom S.A, Telekom România Communication S.A., Engie România S.A., Antibiotice S.A., Compania Națională pentru Controlul Cazanelor, Compania Națională Aeroporturi București S.A., Societatea Națională de Gaze Naturale Romgaz S.A. Chimcomplex S.A., Instalațiilor de Ridiciat și Recipientelor sub Presiune S.A., Compania Națională Unifarm S.A., Compania Națională Loteria Română S.A. și IAR S.A.

Asaltul asupra resurselor s-a desfășurat însă pe mult mai multe fronturi. Prin recent modificata lege a Parteneriatului Public-Privat, de exemplu, se constituie un Fond Special pentru finanțarea proiectelor PPP, care va fi

alimentat cu venituri publice provenind din resurse financiare fiscale și nefiscale, inclusiv subvenții. Guvernul PSD va fi cel care decide ce proiecte va finanța și cu cât.

CONDUCEREA A.N.C.O.M.

Anul trecut, coaliția a schimbat, prin Ordonanță de Urgență, procedura numirii conducerii Autorității Naționale pentru Administrare și

Reglementare în Comunicații (ANCOM), eliminându-l pe președintele țării din acest demers:

Conducerea ANCOM este asigurată de un președinte și doi vicepreședinți, numiți pe baza propunerii Guvernului de către cele două camere ale Parlamentului, reunite în ședință comună, cu votul majorității senatorilor și deputaților prezenți.

Ordonanța a fost adoptată de Guvernul condus de Sorin Grindeanu, cel numit ulterior, pe baza acestei noi reglementări, președinte ANCOM.

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Una dintre modificările aduse Legii 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii îl elimină pe șeful statului din procedura numirii conducerii Înaltei Curți de Casație și Justiție (ICCJ), atribuțiile de numire și revocare revenind acum CSM.

PROCURORII ȘEFI

În momentul de față, numirile pentru procurorul general, procurorul șef al DNA și procurorul șef al DIICOT sunt făcute de președinte, la propunerea ministrului Justiției și cu avizul consultativ al CSM. Șeful statului poate refuza, motivat, de câte ori crede necesar. Modificarea adusă Legii 303 privind statutul magistraților îi dă dreptul președintelui să respingă o singură propunere.

sursa: www.cursdeguvernare.ro

EXEMPLELE AR PUTEA CONTINUA

PREȚUL VACANȚEI

Guvernul a aprobat normele metodologice pentru acordarea tichetelor de vacanță, după ce legea a fost publicată în Monitorul Oficial, pe 1 iulie. Atât salariații din mediul privat, cât și bugetarii vor primi tichete în limita a șase salarii minime brute, care vor putea fi folosite doar în turismul românesc.

Voucherele de vacanță vor fi acordate atât pe suport de hârtie, cât și pe suport electronic, iar decizia în acest sens va fi luată de către angajatori împreună cu organizațiile sindicale sau cu reprezentanții beneficiarilor. Valoarea voucherelor de vacanță emise pe suport de hârtie, respectiv pe suport electronic nu poate depăși într-un an calendaristic contravaloarea a 6 salarii de bază minime brute.

Potrivit normelor de aplicare, voucherul de vacanță are o perioadă de valabilitate de un an de la data emiterii. În condițiile în care de la 1 iulie salariul minim pe economie este de 1.050 lei, angajații vor putea primi vouchere de vacanță în valoare de maximum 6.300 lei.

Anul acesta vom avea și vouchere electronice

Voucherele de vacanță emise pe suport electronic sunt valabile doar dacă au înscrise următoarele mențiuni:

- Emitentul și datele sale de identificare;
- Angajatorul și datele sale de identificare;
- Numele, prenumele și codul numeric personal ale angajatului care este în drept să utilizeze voucherul;

Perioada de valabilitate a utilizării voucherului de vacanță;

Interdicția de a utiliza voucherul de vacanță în alte locuri decât în unitățile autorizate de Autoritatea Națională pentru Turism (ANAT);

Elementele de identitate vizuală ale brandului de turism al României;

Elemente de siguranță a suportului electronic (PIN, CIP). Atenție! Voucherele electronice pot fi alimentate exclusiv cu valoarea nominală a voucherelor de vacanță acordate de către angajator și pot fi utilizate doar pentru achiziționarea pachetelor de servicii turistice. Aceste tichete de vacanță nu permit efectuarea de operațiuni de retrageri de numerar.

Poți lua ori primă, ori tichet de vacanță

Angajatorii care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, precum și instituțiile publice, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare, inclusiv cele care se finanțează integral din venituri proprii, vor acorda angajaților prime de vacanță numai sub forma voucherelor de vacanță, potrivit avocatnet.ro. Pe de altă parte, angajatorii din mediul privat vor putea acorda angajaților prime sau vouchere de vacanță, cu ocazia plecării în concediul de odihnă, în funcție de sumele prevăzute în bugetele de venituri și cheltuieli aprobate. Acordarea acestora va fi stabilită de comun acord cu sindicatele și va fi

menționată în mod obligatoriu în contractele colective de muncă.

Ce trebuie să mai știi

Voucherele de vacanță reprezintă bonuri de valoare emise de unitățile autorizate de Ministerul Finanțelor Publice și sunt acordate persoanelor angajate prin încheierea unui contract individual de muncă.

Emitenții voucherelor vor ține evidența tranzacțiilor printr-un sistem informatic pentru o perioadă de cel puțin cinci ani.

În cazul voucherelor pe suport electronic, valoarea acestora nu va fi transferată de angajatori beneficiarilor, ci de către emitenții voucherelor.

Beneficiarii vor putea utiliza tichetele de vacanță pe baza actului de identitate și doar pentru servicii turistice de la unitățile afiliate.

Valabilitatea voucherelor este de un an de la data emiterii, iar la sfârșitul acestei perioade sau la data încetării contractului de muncă angajatul va trebui să restituie voucherele de vacanță pe suport de hârtie sau suport electronic.

Dacă un beneficiar utilizează vouchere de vacanță necuvenite, acesta va fi obligat la plata contravalorii acestora către angajator. Angajatorii sunt obligați să-și instruiască angajații să nu vândă voucherele de vacanță.

sursa: www.click.ro

Să ne gândim că un copil înstărit care trăiește în Fierbinți accesează această pagină și ia "de bun" ce vede: banii pe 10 luni ai asistatului social, tat-so, numa' buni de tocat în doar câteva zile din această vară sau din iarna următoare!

Copilul povestește imediat altor copii (la fel de ... neștiutori) ce a citit "pe internet", și astfel tinerimea satului află cum dracnea dă angajaților "la stat" câte 6300 lei pentru concedii aiurea.

Cu cât succes să explicii acestor oligocefali ghidonati de cap (dar cu drepturi de a vota) că doar cei privilegiați au primit 6300 lei iar majoritatea numai 1400 (de 4,5 ori mai puțin) ?

Ion Popescu

La 9 mai 2018, cu ocazia începerii negocierilor pentru CCM la Universitatea din Craiova, i s-a transmis rectorului dorința fierbinte a salariaților de a primi tichetele de vacanță. Această dorință a fost atât de puternică încât salariații au declarat (prin reprezentanți) că plata hotărârilor judecătorești nu mai constituie o prioritate, ei renunță la o sumă mult mai mare pentru a primi tichetele de vacanță, la schimb. Din luna mai și până la dat apariției acestui număr, nu am găsit un singur salariat care să aibă habar de un astfel de troc. Să mai caut?

Desigur, este mai comod să soliciți o sumă mai mică pentru că probabilitatea este mai mare să o primești. Hotărârile? PATRONUL știe când și dacă se vor achita, măcar anul acesta ... Mugurel Popescu

ZIUA MILITANTULUI

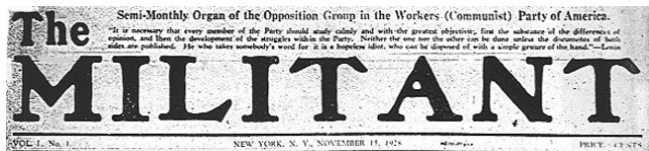
21 AUGUST

- ziua militantului -

Această zi nu este una dintre cele recunoscute oficial. Nu cunosc stat sau guvern căruia i-ar conveni să stabilească și să recunoască o zi în care se aniversează (sau comemorează) grupul celor care activează în folosul emancipării întregii clase muncitoare. Etichetați cu ușurință drept "niște

idealiști" ei sunt omagiați și respectați într-un cadru restrâns unde numele lor se rostește alături de faptele săvârșite în folosul și spre bucuria altora.

D.E.X. (pentru "militant") - **"care militează, care luptă intens pentru un principiu, pentru o cauză, care desfășoară o activitate susținută într-un domeniu social, politic, cultural; luptător, combatant"**.

VIRGIL ZBĂGANU

(autor Gheorghiu Zbăganu—fragment)

"... Voi încerca să explic cum a ajuns Virgil la această "aventură". Pe atunci el era secretarul sindicatului tipografilor, fiindcă era cercetător la Institutul de Cercetări Tipografice, nu știu dacă acesta mai există. În decembrie 1989 lucra la proiectarea unei imprimante cu ace care să fie de producție românească. În nebulia zilelor care au urmat, viața lui a suferit o ruptură – ca, de altfel, viața multora dintre noi. Era obsedat de ideea că prăbușirea fostului regim va lăsa un gol ideologic care va fi umplut cu deliruri: delir mistic, delir anticomunist și delir naționalist. Și că muncitorimea va fi sacrificată pe altarul pieței – ceea ce, de fapt, s-a și întâmplat. Credea că salariații se pot apăra de acest lucru (și în primul rind de spectrul oribil al privatizării) prin sindicate. De aceea s-a aruncat în lupta sindicală cu toată ardoare. **Ca apoi să constate cu stupeoare că sindicatele, în loc să facă asta, deveniseră mijloace de îmbogățire pentru liderii lor, care făceau diverse matrapazflicuri pentru a scoate bani.** Chiar liderul sindicatului tipografilor (dacă nu mă înșel un oarecare Mocanu) făcea la fel. Nu le păsa de interesele membrilor lor, ba chiar participau și ele la privatizare și își convingeau membrii că asta e soluția, că statul e prost administrator, că după privatizare va curge lapte și miere. **Sindicatele deveniseră un roi de grupuscule anarhice cu interese contradictorii.** Cine să apere clasa muncitoare de calvarul ce va să vină? ..."

VIRGIL SĂHLEANU

(fragment - wikipedia)

"... În dimineața zilei de 7 septembrie 2000, în jurul orei 8, Săhleanu urma să se prezinte la tribunal pentru a fi de față la procesele ce-i fuseseră intentate, dar în timp ce acesta a ieșit din locuința sa, a fost atacat în scara blocului de către doi indivizi (Ioan Tofan și Claudiu Bahnă) care l-au ucis cu trei lovituri de cuțit, oricare dintre lovituri putându-i provoca moartea. Victima a fost dusă imediat la Spitalul de Urgență din Iași, dar nu a putut fi salvată. Asasinii au fost arestați două zile mai târziu, iar ulterior și alți șapte complici.

Vestea asasinării liderului sindical a declanșat demonstrații și proteste pe străzile orașului Iași, numeroase sindicate din România solidarizându-se. A fost condus pe ultimul drum de peste 5.000 oameni, unii purtând pancarte pe care scria "Prostia guvernanților naște asasini".^[1] Slujba de înmormântare a fost oficiată de către IPS Mitropolit Daniel Ciobotea al Moldovei și Bucovinei, însoțit de un sobor de 24 preoți.

Procesul asasinilor lui Virgil Săhleanu a început la Iași în noiembrie 2000, pentru ca, în februarie 2001, să fie strămutat la Judecătoria Satu Mare. În urma anchetei, s-a descoperit că în organizarea

atentatului au fost implicați directorul de atunci de la Tepro, reprezentantul investitorului ceh Zelezarny Veseli și directorul firmei de pază Protect din Vaslui, firmă care asigura paza societății.

Procesul a durat cinci ani, iar la 2 iunie 2005, Înalta Curte Supremă de Casație și Justiției a pronunțat sentința finală în dosarul asasinării liderului sindical Virgil Săhleanu. Criminalii și autorii morali ai asasinatului au fost condamnați la un total de 98 de ani de închisoare..."

ION ALBU

(autor Militaru Gheorghe - fragment)

Ion Albu poate fi descris ca un om modest care a fost promovat prin recunoașterea eforturilor proprii, nu a fost sprijinit sau protejat în ascensiunea sa profesională sau sindicală. Pentru cei care nu l-au cunoscut îl pot descrie drept un luptător neobosit, un om dedicat cauzei pentru care a militat permanent.

Nu cunosc pe nimeni asemănător lui.

Pentru mine Ion Albu nu a fost doar un cunoscut ci și un prieten de nădejde. Îl întâlneam la Iași, atunci când cinsteam memoria lui Virgil Săhleanu, un alt sindicalist de forță, la Stoenеști, pentru comemorarea victimelor forțelor de represiune, sau în alte întâlniri în care muncitorii se aduneau atunci când aveau ceva de semnalat, organizau un protest sau planificau o acțiune.

Sunt puțini cei care știu că Ion Albu sprijinea după puterile sale astfel de activități sau acțiuni pentru că prefera anonimatul acestui sprijin logistic sau material.

- Sunt așa de mulți militanți?

- Sunt foarte mulți, nimeni nu i-a numărat vreodată. Sunt cunoscuți mai mult sau mai puțin, unii se expun iar alții preferă o activitate mai discretă. Nu sunt numai activiști sindicali, cum ești tu. Mai sunt cei religioși, politici sau chiar cei care își asumă o misiune civică. Cu siguranță această ultimă categorie este cea mai numeroasă.

- Dintre toți aceștia, care sunt cei mai

importanți pentru societate?

- Toți sunt importanți în felul lor. Poți socoti că societatea este suma unor grupuri, fiecare dintre ele urmărindu-și propriile obiective. Pot milita pentru o anumită cauză, principiu sau credință. Oamenii sunt cucerți la un moment dat de un ideal sau de o idee anume. Însă pot fi revoltați sau resemnați în privința unei măsuri adoptate de structura legislativă a țării. În general sunt resemnați și caută soluții pentru a se adapta, este atitudinea cea mai des întâlnită.

- De ce credeți asta?

- Realitatea ne arată că omul preferă să facă un clic, să petreacă timp prețios așezat în fața monitorului privind dinamica unei rețele de socializare. Această postură este ineficientă pentru cetățeanul responsabil al oricărei țări. Nu este suficient, nu produce niciun efect. Este o amăgire întreținută cu bună știință de toți guvernanții.

PROIECTE SINDICALE

GRADAȚIA DE MERIT

În anul de grație 2018 semnalăm participanților respinși la Concursul pentru acordarea Gradației de Merit, ediția 2015 (foști sau actuali salariați ai universității), posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești pentru c o n t e s t a r e a

rezultatului obținut.

Se poate demonstra cu ușurință în instanță atât favorizarea salariaților cu funcții de conducere (pe baza grilei de punctaj folosită la "evaluare") cât și lipsa condițiilor minimale pentru

organizarea acestei competiții. Situația deosebită a salariaților de la Centrul Universitar Drobeta Turnu Severin este deosebit de clară în această privință: ei nu au fost anunțați asupra organizării concursului, li s-a încălcat dreptul de participare și implicit posibilitatea de a-l câștiga. În mandatul trecut câteva dintre aceste cazuri au fost "soluționate" după "înțelegeri amiabile" între conducerea universității (acum trei ani) și o mică parte a salariaților.

Drepturile bănești care pot fi recuperate astfel sunt substanțiale, este vorba de echivalentul a 15 salarii.

Asigurăm consultanță și sprijin logistic în mod colegial, necondiționat, tuturor salariaților interesați în această privință.

AȚIUNI ÎN INSTANȚĂ

(septembrie 2018)

Sprijin financiar pentru salariații care trebuie să recupereze de la universitatea contravaloarea muncii neevidențiate. Timp de muncă suplimentar neplătit de ani de zile în durată estimată care depășește 1000 de ore (mai mult de 25 de săptămâni lucrătoare).

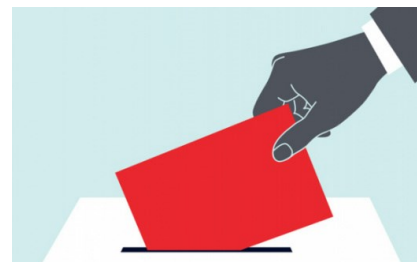
Sprijin logistic și organizatoric pentru foștii salariați ai universității, aflați în situații similare.

Popularizarea acțiunii sindicale și identificarea altor cazuri similare la Stațiunea de cercetare Caracal.

Tipărirea și distribuirea de buletine informative, expedierea revistei sindicale la domiciliul salariaților implicați în această cauză.

**SESIZARE
I.T.M. DOLJ**

**SESIZARE
I.T.M. OLT**

**SESIZARE CONSILIUL NAȚIONAL
PENTRU DISCRIMINARE**
(aflat sub coordonarea P.S.D.)

DE CE NE AJUȚI ?

Niciunul dintre ei nu mai este salariatul universității, niciunul nu este membru într-o organizație sindicală din afara ei. Și atunci?

În jurul mesei metalice perforate, vopsită cândva în alb, mă aflu în tovărășia mai multor bărbați. Stăm de vorbă: ei întreabă, eu le răspund, câteodată mai caut prin internet câte o informație care li se pare incredibilă și trebuie dovedită.

Asemeni multor salariați nici ei nu își cunosc drepturile, nu își cunosc puterea, sunt amețiți de înșelătoria la care au fost supuși ani de zile în "mediul intelectual universitar" sprijinind în regim pur sclavagist "dezvoltarea instituțională" sub apanajul autonomiei universitare: aici legea o facem noi.

Au fețe arse de soare, palmele crăpate și istovite de muncă. Aceste palme, hainele, mersul cocoșat și privirea rătăcită, lipsită de încredere, îi situează la capătul lanțului trofic universitar, în rândul celor mai năpăstuiți salariați.

Sunt asemuiți animalelor de povară, înjurați și neglijați, însărcinați cu toate muncile posibile, evitați în lifturile universităților, sunt blamați neoficial și stigmatizați cu consecvență: ei sunt ne-didactici!

Într-o lume a didacticilor ei sunt acei *ne-didactici* care contribuie în cel mai îndepărtat mod cu putință la înfăptuirea actului didactic.

În mod oficial sunt declarați de fiecare dată drept "colegii noștri", un titlu pompos care supraviețuiește

numai declarativ, în timpul unor întâlniri oficiale din spatele ușilor închise.

Sunt acei salariați cu cea mai mică probabilitate de ripostă la abuzul angajatorului lor, sunt victimele sigure ale unor decizii scrise sau verbale. Sunt "uitații" negocierilor și plafonații drepturilor salariale: indiferent de munca și vechimea lor, maximum salariului lor nu trebuie să depășescă minimumul unui didactic aflat la începutul carierei. De ce?

Pentru că așa gândesc, negociază și impun tocmai didacticii condițiile "colegilor lor".

Întrebarea revine nerostită: *de ce ne ajuți?*

În liniștea unui singur minut toți așteaptă răspunsul nedumeririi lor colective iar eu privesc cafelele de pe masă și recipientele mici de lapte condensat, pliculețele rupte de zahăr și pregătesc un răspuns pe măsura întrebării.

Aș putea răspunde *pentru că așa este legal sau pentru că ați fost înșelați ani de zile*. În loc de orice alt răspuns mă simt inspirat de patronul bugetar craiovean și de partidul susținut de el în universitate și în afara ei.

Așa că îi privesc pe fiecare în parte și le răspund cât se poate de simplu (*folosind deviza guvernanților P.S.D.*):

PENTRU CĂ POT !

Un răspuns "atât de simplu, după vorbă, după port."

INTERNAȚIONAL

CHINA - LUPTA PENTRU UN SINDICAT INDEPENDENT

Activista **Shen Mengyu** a fost răpită pe 11 august. Ea se află în detenție împreună cu alți 14 colegi de muncă din Shenzhen. Motivul luptei lor este un sindicat independent la Jasic Technology Shenzhen.

18 iulie - salariații din fabrica Jasic, localizați în districtul Pingshan din Shenzhen, se străduiesc să înființeze o organizație sindicală. În această fabrică lucrează în jur de o mie de salariați pentru a produce mașini pentru lipirea componentelor electronice și a armelor robotizate. Șapte salariați au fost dați afară pentru interesul de a înființa un sindicat;

27 iulie - în urma unei noi acțiuni de protest poliția a arestat 29 de persoane din rândul salariaților concediați, a familiilor acestora și a altor manifestanți veniți să îi susțină. Au fost primite sute de scrisori de susținere din partea studenților aflați în diferite centre universitare;

29 iulie - conducerea Jasic transmite un comunicat în care se precizează că salariații fabricii sunt bine tratați și că există un sindicat înființat (ACFTU);

1 august - H.K.C.T.U. (Confederația sindicală din Hong Kong) dă publicității un document în care vicepreședintele sindicatului ACFTU, Huang Jiansun, deține funcția de director al proiectelor de investiții din fabrică, acest fapt fiind o dovadă clară a colaborării flagrante dintre sindicat și conducere.

6 august - cincizeci de persoane (studenți și muncitori) protestează în fașa secției de poliție în care se află reținuți 14 salariați;

11 august - este răpită Shen Mengyu. După toate acestea

18 august - REUTERS: "Shen Mengyu, absolventă a unui ciclu de master în 2015 la o universitate din China, a început să activeze ca militant sindical într-o uzină din regiunea Guangzhou. Urmare a acțiunilor sale, în luna mai a fost dată afară pentru organizarea salariaților." În finalul acestui raport se descrie modul în care această militantă a fost răpită de trei bărbați neidentificați, în timpul unei la care participau părinții săi și doi prieteni.

COREEA DE SUD

Interviu cu Hyunsu Hwang, directorul internațional al sindicatului salariaților din învățământ.

<https://english.eduhope.net/english/sub0105.html>

Poți să ne prezinți în câteva cuvinte sindicatul KTU? KTU este sindicatul studenților și al salariaților din învățământ. Avem în jur de 15.000 de membri. Cred că puteți afla mai multe detalii aici: <https://english.eduhope.net/english/sub0105.html> Sindicatul vostru este recunoscut de autoritățile Educației naționale, în urma manifestațiilor din luna iulie?

Nu. KTU nu este recunoscut de aceste autorități deși el

funcționează legal, asta pentru că noi luptăm permanent împotriva guvernului. Solicitățile noastre sunt simple. Eliminarea sindicatului din cadrul legal a fost o acțiune ilegală a administrației precedente. Fostul președinte Park Geun Hye, aflat în prezent în închisoare, a scos KTU în afara legii pentru că permitea slariaților dați afară să se înscrie în sindicat. Aceste drept sindical fundamental este recunoscut de normele internaționale care reglementează munca. Numai sindicatul poate hotărâ pe cine acceptă în rândurile sale.

După "revoluția lumânărilor" și la mai mult de un an de la instalarea noului guvern, care sunt principalele revendicări?

Președintele KTU a protestat prin greva foamei împotriva deciziei guvernului precedent pentru scoaterea sindicatului în afara legii. Actualul guvern poate anula decizia injustă a guvernului precedent. Dar și acest guvern refuză permanent solicitarea noastră în privința KTU.

Ultimele știri:

Comitetul Central al KCTU (confederația coreeană a sindicatelor) reunit la 16 august, a solicitat retragerea imediată a deciziei pronunțate împotriva sindicatului KTU. O delegație a fost trimisă către biroul muncii din Seul la data de 21 august.

PALESTINA

Comunicatul sindicatului muncitorilor arabi
(fragment)

"Parcurgem o nouă etapă între drepturile legitime ale palestinienilor și regimul de apartheid"

Legea asupra "identității naționale" a fost adoptată în Hnesset (structură legislativă unicamerală în Israel).

Această lege stipulează explicit că rasismul și apartheidul sunt legalizate și legitime. Asta înseamnă că legea identității naționale permite regimului de apartheid din Israel să urmărească o politică de violare a drepturilor omului, de la masacrarea palestinienilor la confiscarea pământului și demolarea caselor, în particular în orașele și așezările arabe, așa cum s-a întâmplat recent în orașul Sakhnin la 23 iulie 2018.

Legea stabilește caracterul evreu al Statului și recunoaște dreptul la autodeterminare și despăgubire exclusiv pentru evrei, neagă dreptul palestinienilor de a trăi în Israel, ca grup autohton din vremuri ancestrale

Mai mult decât atât, legea afirmă că numai limba Ebraică este limba oficială și refuză total exprimarea în Arabă, ca o altă limbă oficială, așa cum s-a spus în declarația de independență a statului Israel.

Muncitorii arabi care lucrează în hoteluri și restaurante din Tel Aviv sau în alte orașe ale țării li se interzice să folosească limba maternă pentru că ebraica este limba oficială a Israelului; această dispoziție fiind în avantajul evreilor. În fața escaladării continue a confruntării cu regimul colonial sionist din Palestina ocupată în 1948, susținută oficial de imperialismul mondial, poporul palestinian trebuie să fie pregătit, mai mult ca niciodată, pentru adoptarea unei strategii de luptă în fața acestei noi realități,

Invităm toți membrii și prietenii sindicatelor internaționale, tovarăși și prietenii poporului Palestinian să se ridice și să se alăture forțelor în acest moment critic confruntare, pentru a contesta știrile transmise de regimului de apartheidului din Palestina.

28 juillet 2018 □

Arab Workers Union-Nazareth
(Registered No : 58-0527612)

P.O. Box 2721, Nazareth,

Zip code 16126, Israel

E-mail : suheirkh@gmail.com ;
arab.workers.union48@gmail.com

PATRONUL BUGETAR - CRAIOVA

LICEUL VOLTAIRE

Înființat în 2015 sub cupola Universității din Craiova, Liceul „Voltaire” din Craiova nu va mai funcționa în spațiile instituției de învățământ superior. **Universitatea a notificat Primăria Craiova să caute o soluție pentru această unitate școlară, dar până acum nu s-a găsit niciuna.**

Gazeta de Sud - 10 noiembrie 2017

Liceul pe care nu îl vrea nimeni. **După ce Universitatea din Craiova s-a debarasat de liceul pe care l-a înființat, cei de la „Voltaire” așteaptă acum să primească un sediu nou. Doar că misiunea pare imposibilă, iar elevii caută să se înscrie la alte școli.**

Ziarul de Craiova - 18 iunie 2018

Liceenii de la „Voltaire” pot respira ușurați. După patru luni de eforturi, Inspectoratul Școlar Dolj a reușit să rezolve problema sediului unității școlare. **Unde vor studia liceenii din toamnă?**

Ziarul de Craiova - 27 iunie 2018

După repetate solicitări din partea conducerii, autoritățile au găsit, se pare, o soluție pentru găzduirea Liceului „Voltaire”. În ședința de astăzi a CLM Craiova, se propune ca unității școlare să-i fie dat în administrare un imobil al unui alt colegiu – „Odobleja”. Cum a fost nevoie de medierea ISJ Dolj, întrucât conducerea de aici nu a acceptat, inițial, să predea clădirea, este de așteptat să existe discuții în plen, pe acest aspect.

Cuvântul Libertății - 28 iunie 2018

Proiectul de hotărâre privind darea în administrare către Liceul „Voltaire”, cu destinația de sediu, a unui spațiu aparținând Colegiului „Ștefan Odobleja” a încins la maximum spiritele în ședința de joi a Consiliului Local (CL) al municipiului Craiova. S-a discutat pe contre, s-au folosit injurii, profesorii de la „Odobleja”, prezenți la ședință, au fost evacuați din sală, iar o persoană care susținea Liceul „Voltaire” a fost amendată de Poliția Locală pentru tulburarea ordinii și liniștii publice. Cu toate acestea, proiectul a trecut prin votul majorității PSD+ALDE, dar cadrele didactice au anunțat că vor merge în instanță pentru a anula hotărârea CL.

Gazeta de Sud - 29 iunie 2018

Cu mai puțin de două săptămâni înainte de începerea anului școlar, scandalul mutării Liceului „Voltaire” într-una dintre clădirile Colegiului „Ștefan Odobleja” din Craiova continuă. Un alt episod s-a consumat ieri, la sediul Prefecturii Dolj, unde s-au întâlnit reprezentanți ai conducerilor celor două unități de învățământ, ai Inspectoratului Școlar Județean Dolj, dar și ai primăriei. Întâlnirea, care s-a desfășurat în prezența prefectului județului Dolj, Dan Narcis Purcărescu, s-a terminat fără nici un rezultat.

Gazeta de Sud - 29 august 2018

NAȘTEREA DE SUB “CUPOLA” UNIVERSITARĂ

Liceul Voltaire se înființează la Universitatea din Craiova pe baza unei propuneri de proiect primite de la A.U.F. (Agenția Universitară a Francofoniei).

În ședința Comisiei Paritare desfășurată la data de 18 decembrie 2014 sunt consemnate câteva din reperele “facerii” liceului Voltaire. Proiectul urma să fie susținut de Ambasadele Franței, Belgiei, Canada și Elveției aflate la București. Proiectul liceului a fost corelat cu un alt proiect propus de atașatul cultural și cooperare științifică al Ambasadei Franței: co-diplomarea examenului de licență în parteneriat cu universități franceze. Conform strategiei descrise, pe durata a șase ani se puteau obține diplome de inginer și de master atât în România cât și în Franța.

Obiectivele urmărite de Universitate:

- orientarea studenților spre specializări de care nu au fost interesați în liceu;
- activitatea didactică asigurată cu salarii ai universității.

Asta și-a dorit Universitatea din Craiova “pe vremea lui Dănișor”.

Vremurile acelea s-au schimbat odată cu rectorul univertității, acum universitatea și-a dorit să scape de acest liceu.

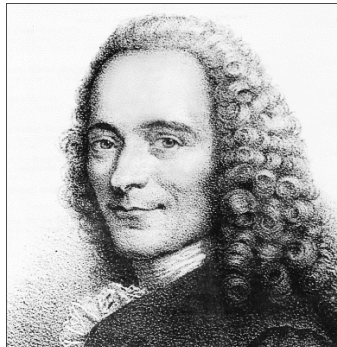
Este destul de clar cum instituția este aservită reprezentantului (sau conducătorului?) ei. După fiecare schimbare “de regim” apare un nou set de “profesioniști” în anumite funcții promise pentru câștigarea alegerilor. Dinu Păturică are cu siguranță descendenți universitari: ceea ce a fost bine înainte nu mai funcționează acum, defapt nu prea înțelegi care este diferența. Ceea ce se înțelege foarte bine este felul în care sunt plătite atât datoriile cât și polițele restante în urma alegerilor.

Există un film înregistrat care apare pe youtube, este redată atmosfera din timpul ședinței Consiliului Local în care se discută învadaarea Liceului Odobleja cu elevi ai Liceului Voltaire. În timpul acestor discuții se poate ușurintă înțelege că nu au fost îndeplinite condițiile minimale necesare pentru a se respecta cadrul legislativ:

<https://www.youtube.com/watch?v=FCxz5rekm74&t=62s>

“Proiectul de hotărâre privind darea în administrare către Liceul „Voltaire”, cu destinația de sediu, a unui spațiu aparținând Colegiului „Ștefan Odobleja” a încins la maximum spiritele în ședința de joi a Consiliul Local (CL) al municipiului Craiova. S-a discutat pe contre, s-au folosit injurii, profesorii de la „Odobleja”, prezenți la ședință, au fost evacuați din sală, iar o persoană care susținea Liceul „Voltaire” a fost amendată de Poliția Locală pentru tulburarea ordinii și liniștii publice. Cu toate acestea, proiectul a trecut prin votul majorității PSD+ALDE, dar cadrele didactice au anunțat că vor merge în instanță pentru a anula hotărârea CL.”

Gazeta de Sud

SĂ NU CREZI CĂ BANII ÎNSEAMNĂ TOTUL,
ALTFEL VEI TRĂI FĂCÂND TOTUL PENTRU BANII
VOLTAIRE

Dacă veți avea timp să căutați această înregistrare pe youtube veți înțelege mai multe. Lipsa spațiului necesar ne permite numai să punctăm carențele înființării acestui liceu (departe de a fi o necesitate pentru Universitatea din Craiova, s-a dorit a copia alte centre universitare din țară cu mult mai puternice, mai organizate și - în consecință - mai performante).

Veți vedea că Primăria Craiova a sprijinit financiar Liceul Voltaire (care nu a produs nici măcar o generație de absolvenți) pentru a deveni liceu de importanță națională, că administrația Liceului Odobleja (forțată să “importe” Liceul Voltaire) nu a adoptat nicio hotărâre în acest sens, că dreptul la exprimare a fost rețezat unui lider sindical, că părinții elevilor de la Odobleja au fost evacuați din sală..

Ceea ce nu veți vedea și nu veți auzi este interesul. Interesul fostului patron bugetar al universității, amic și gazdă a aceluia atașat cultural. Nu veți vedea și nu veți auzi în acea înregistrare câți din membrii aceluia consiliu sunt sau au fost salariați ai universității sau au legătură cu aceasta (Directorul General Administrativ și unul dintre viceprimari sunt doar începutul acestei liste). Nu veți vedea culorile politice ale celor care ridică mâna să voteze.

Veți auzi dar nu veți vedea acea senatoare care apare în docuemtele oficiale ale reamplasării Liceului Voltaire fără să aibă nicio calitate în acest demers.

Patronul Bugetar este la putere în orice instituție bugetară, este imposibil să nu aibă o culoare politică. Cu speranța că am stărnit suficient interes și veți găsi acea jumătate de oră necesară filmului postat pe youtube vă dorim vizionare plăcută

Mai sperăm ca înregistrarea de pe youtube să nu dispară! Ar fi păcat, cu siguranță ar apare prin alte părți, cred că a fost descărcată și păstrată de cei interesați în popularizarea ei.

DAN CLAUDIU DĂNIȘOR
sursa: www.micapi.ro

PATRONUL BUGETAR - CRAIOVA

DOI BOCANCI

Comunicare oficială:

Inspectoratul Muncii
Inspectoratul Teritorial de Muncă Dolj
(fragment)

nr.12425 din 15.01.2016

Stimate Domnule Mirea Ilie
Urmare petiției adresate Inspectoratului Teritorial
de Muncă Olt și remisă spre soluționare instituției
noastre vă comunicăm următoarele:

.....
În ceea ce privește aspectele reclamate în domeniul securității și sănătății în muncă, din verificările efectuate de ITM Olt și documentele puse la dispoziție de aceștia, rezultă că cele sesizate de dumneavoastră referitoare la echipamentul individual de protecția muncii se confirmă, angajatorului fiindu-i dispusă măsura achiziționării și dotării salariaților cu echipament individual de protecția muncii.

Față de aceste nereguli au fost dispuse măsuri și au fost aplicate sancțiuni contravenționale, inspectorii de muncă monitorizând modul în care această unitate va duce la îndeplinire măsurile trase prin actul de control, la termenele stabilite de aceștia.

Inspector Șef
Mohora Cătălin Tiberius

Ilie Mirea a fost angajatul Stațiunii de Cercetare Caracal (aflată sub "cupola" Universității din Craiova) cu funcția de paznic. În prezent lucrează ca necalificat din motive care vor fi deslușite cititorilor noștri cu următoarea ocazie.

Nea Ilie deține acea calitate întâlnită rareori între salariații universităților românești: mândria. Este cu siguranță un om mândru! Nu este singura ocazie în care constat că nivelul studiilor (un certificat indoielnic de zeci de ani în România) nu sunt o oglindă a caracterului uman.

Îl cunosc pentru prima dată pe Nea Ilie într-o răscruce de drumuri din vecinătatea stațiunii. Un om modest, încălțat în acei papuci de plastic terfelii, cu niște pantaloni de salopetă suflecați numai la un picior, așa încât lanțul bicicletei (fără apărătoare) să nu îl poată agăța. Are într-o plasă de rafie mai multe documente și mă asaltează cu descrieri, locuri, fapte din care nu înțeleg aproape nimic. Mi s-a mai întâmplat, trebuie să aștept să termine, nu îl intrerup. Este ars de soare, fața îi este brăzdată de riduri adânci, are mâini muncitorești și o exprimare pitorească pe alocuri.

"Nu te supăra, nu am înțeles nimic! Dă-mi mie hârtiile astea și hai să o luăm de la început: lasă-mă să le citesc și eu."

Așa am luat-o de la început, a trebuit să pornesc aerul condiționat de la mașina aceluia prieten al meu, altfel nu am fi putut sta în căldura soarelui vreme de peste o oră.

Surprinzător, Nea Ilie cunoaște mare parte din Legea care îl interesează (Codul Muncii). De sindicate auzise ceva, a fost un sindicat acolo "la care plăteam degeaba în fiecare lună" dar nu apucase să cunoască puterea organizării. Vorbim mult și pe îndelete despre fiecare hârtie, ce a greșit el și cum a fost speculat de Universitate, prin șefii stațiunii. A învățat atunci nea Ilie câte ceva de la mine, am învățat și eu de la el cum se pretează universitarii să necajească un astfel de salariat și pe mulți alții asemeni lui.

Revenind la Doi Bocanci: exact doi bocanci a distribuit stațiunea, pentru patru oameni. "Sigur? - Sigur domnule, ce vorbim! Și dincolo au dau o pereche la șapte oameni!" Măsura dispusă de I.T.M. Dolj nu a produs efectul legal așteptat. Nu am mai întrebă dacă Universitatea din Craiova angajează paznici după mărimea piciorului și nici dacă unul dintre cei patru beneficiari ai acestor bocanci are vreo boală de piele. Nu am întrebat nici care este procedura de utilizare a bocancilor cu pricina, nici cine îi are în gestiune, nici cine este responsabil cu protecția muncii la stațiune. Despre inspectorii de muncă care au "monitorizat" modul în care această unitate "va duce la îndeplinire măsurile trase prin actul de control" ce să mai zic? Poate au primit o factură cu bocanci din partea universității și

cazul a fost închis. Sau poate patronul bugetar o fi sunat la partid și de acolo s-au mai mișcat niște sfori într-o anumită direcție. Totul este ipotetic.

Realitatea este alta: într-o zi toridă de joi tocmai Bran (coordonatorul stațiunii - cunoscut salariaților ca director al acesteia) face un control asupra paznicilor înscriși în organizația noastră sindicală. Ce constată: "Nu ai bocanci! Unde îți sunt bobancii? Nu ai ținută corespunzătoare!" Cum să nu te umfle răsul? În mod ironic (asemănător comediantului supraponderal) Bran este un coordonator cu simțul umorului.

"Stimatul Ilie Mirea" nu a (mai) anunțat I.T.M. că acel control și măsurile lui nu au produs efectele așteptate. I-a lipsit deci perseverența! Devenind sindicalist se poate alimenta de la un izvor neseecat, avem din belșug, poate să ia după pofta inimii sale și tot va rămâne și pentru alții asemeni lui.

Cât despre obligațiile Universității, descrise în contracte colective și individuale de muncă, este mai bine să păstrăm o tăcere cuviincioasă, de tip academic. La fel cu privire la salariații ei plățiți pentru a se ocupa de achitarea acestor obligații. "Să fie liniște" este motto-ul actualului rector. Să fie!

UNUL DINTRE PROFESORI

- Sunt slabi rău. Nu are rost să îi etichetezi în vreun fel, nu sunt ei de vină, așa vin din liceu, așa vin din generală. Promovează numai pentru a se asigura niște salarii și a figura prin statistici.

- Chiar așa de rău este?

- Să îți dau un singur exemplu. Am făcut un experiment cu studenții din anul X specializarea Z: patru săptămâni la rând au avut de făcut aceeași temă la un laborator, nu am vrut eu să trec mai departe până ce ei nu vor înțelege și nu vor obține rezultatele corecte. Repet: în fiecare săptămână au avut de făcut exact același lucru! Nu s-au descurcat nici măcar a patra oară.

- Și cu laboratoarele restante ce veți face? Cum le recuperați?

- La dracu cu ele! Dacă nu descurcă cu primul, cum poți merge mai departe? Dificultatea crește progresiv pe durata întregului semestru. Ar însemna să fac peste zece lucrări din care ei nu ar înțelege absolut nimic. Nu citesc nimic și nu înțeleg nimic. I-am pus să citească și să facă ceea ce au citit. Nu pot! Privindu-i îți dai seama ce înseamnă analfabetismul funcțional. Sunt niște neadaptati ajunși la noi pentru a face din ei specialiști.

- Specialiști pentru cine?

- Asta este o altă discuție. Pentru cine o avea nevoie de ei. Care se ridică dintre ei, că încă mai sunt și dinăștia, sunt preluați din timpul facultății, ceilalți ajung în posesia unei diplome care nu înseamnă nimic, în mod practic.

- În felul acesta pierdem cu toții ...

- Sigur că da! Nu este vorba de tinerii aceștia nepricepuți ci de viitorul lor care înseamnă o parte a viitorului nostru, ce a mai rămas din el. Nu mai vine nimeni din urmă, nu mai găsim oameni interesați, capacități, care să rămână aici cum este normal. Condițiile sunt cele care sunt, un debutant în cariera universitară este condamnat dacă nu este sprijinit financiar cu resurse suplimentare. Ori acest sprijin înseamnă să ai cunoștințe sau relații, pe mămica sau tăticul prin universitate, altfel este foarte greu.

Numărul studenților din universități este în scădere, este un fenomen național datorat (și) scăderii natalității. Această scădere ar fi trebuit să fie un semnal prioritar pentru orice guvernare, de orice orientare sau culoare politică. Nu este așa, nu a fost niciodată.

Prezența studenților la cursuri, seminarii, laboratoare sau alte activități specifice lasă de dorit, rezultatele la fel. Generalizarea are mici erori, laudabile ca excepții.

Profesorul acela? Nu știu dacă a reușit să depășească momentul și standardul impus de el împotriva cursului anului universitar. Poate a cedat și a mers mai departe așa cum și cât s-a putut. Cei mai mulți așa procedează, sunt lipsiți de satisfacția actului didactic și a rezultatelor obținute. Treaba merge înainte, finanțarea pe student "echivalent" va crește pentru a se menține în viață sistemul.

Soluția? Nimeni nu o cunoaște (sau nu vrea) să aplice o aplică. Soluții au mai fost dar niciuna pe gustul universitarilor.

După cum știm cu toții: **Gustul nu se discută!**

PATRONUL BUGETAR - CRAIOVA

ULTIMUL RECTOR

TRADIȚIA. Universității din Craiova este dictată de anul 2004. În acel moment consemnăm punctul în care întreaga instituție s-a poticnit și a rămas neschimbată vreme de 14 ani. Cei care contestă afirmația precedentă sunt îndemnați să studieze Galeria Rectorilor acestei universități:

<http://www.ucv.ro/despre/istoric/istoric.php>

Faptul în sine nu constituie o eroare informatică (update), așa cum suntem tentați să interpretăm. Tablourile lipsesc în realitate

Centrul de greutate al Universității din Craiova găzduiește Galeria Rectorilor în vecinătatea Sălii de Consiliu (420). Acolo sunt redade, spre aducere aminte, tablourile tuturor celor care au reprezentat instituția de-a lungul timpului. Într-o bună zi (una în care s-a parcurs o etapă a negocierii C.C.M.) am privit și eu spre această Galerie înțepenită în "vremea lui Vladimirescu". Privind eticheta acestui tablou, un vizitator nevizat poate constata că Ultimul Rector al Universității din Craiova încă mai păstorește instituția. Acesta ar fi al 14-lea an. Mulți Înainte!

PERFORMANȚA. În textul paginii web îl găsim pe Ultimul Rector cu funcție de Președinte al Senatului începând cu anul 2012 până în prezent. Informația este la fel de falsă, după 14 ani putem spune despre ea că este mult prea puțin tradițională?

VIZIUNEA. Există această viziune a mandatelor nenumărate pentru cea mai râvnită funcție din universitate. Cine nu și-ar dori-o la nesfârșit?

Universitatea din Craiova promovează această anomalie de ceva timp fără ca cineva să fie deranjat în vreun fel anume. Sigur că există salariați care se îngrijesc de imaginea instituției, oameni printre ale căror sarcini s-ar putea găsi și pagina cu pricina. Este o pricină veche.

EPILOG. Ultimul Rector este pensionat de ceva vreme. Se cuvine făcută precizarea că a lipsit de pe scena Tetrului Național, la festivitatea dedicată aniversării a șapte decenii de existență a instituției. Fiind de profesie matematician se poate să fi calculat ceva mai corect anii de existență ai Universității din Craiova:

"... Așadar, în 1947, Universitatea din Craiova a fost creată teoretic cu patru facultăți (Medicină umană, Medicină veterinară, Științe economice, comerciale și cooperatiste și Agronomie), dar, în realitate a fost înființată doar Facultatea de Agronomie, care și-a deschis cursurile la 29 martie 1948 cu 200 de studenți.

Ulterior, se înființează Institutul Pedagogic de 3 ani la 1 octombrie 1959, cu secțiile: Filologie, Matematică, Fizică-Chimie și Științe naturale.

O universitate, în sensul real al cuvântului, a fost creată în 1965, conform Hotărârii nr. 894/27 august 1965, a CC al PCR și a Consiliului de Miniștri al RSR, semnată de liderii de atunci, Nicolae Ceaușescu și Ion

Gheorghe Maurer, cu următoarele facultăți de: Matematică Chimie, Filologie, Științe Economice, Electrotehnică, Agricultură și Horticultură, ulterior și Medicină (în 1970). Oficial, cursurile se deschid în septembrie 1966. Facultatea de Medicină se desprinde de Universitate, formând o altă universitate, împreună cu Farmacologia..." **monitorul de oltenia.com**

"În perioada 1948-1966, funcția de rector a fost exercitată la nivelul Institutului Agronomic din Craiova de către 4 cadre didactice..."

<http://www.ucv.ro/despre/istoric/istoric.php>

Nici ieri, nici astăzi și (probabil că) nici mâine nu va putea funcționa o universitate cu o singură facultate. În stil P.S.D. ("vopsim gardul"), evenimentul mediatizat cu fast politic a sprijinit imaginea actualului rector, tensiunile dintre Primăria Craiovei și Universitate au încetat brusc contopindu-se într-o dulce simbioză instituțională de culoare roșie cu puternic iz politic.

Totul se întâmplă în mandatul actualului rector.

Ce s-ar mai putea spune? Între **Matematică** (profesia Ultimului Rector), **Drept** (rectorul precedent) și **Chimie** (actualul rector) se simte abaterea ultimelor două mandate de la **științele**

exacte. O abatere (departe de a fi o eroare administrativă acceptabilă) cu consecințe din cele mai neplăcute asupra imaginii instituției, numărului de studenți (pe cale de consecință) și, în ultimă instanță, asupra salariaților.

Legenda Ultimului Rector continuă să dănuie printre salariații Universității din Craiova, Ultimul Rector care a condus destinele universității pe durata a două mandate.

Profesorul de Drept s-a poticnit după primii patru ani în care a decapitalizat universitatea. Accidentul pierderii funcției de rector a survenit după alegerea Președintelui Senatului, funcție ocupată de un protejat al acestui profesor de drept constituțional.

Profesorul de Chimie studiază reacția de reducere a profesionalismului în timp ce îndoapă universitatea cu membrii partidului din care face parte, cocoțându-i în cele mai neașteptate poziții. Este strategia prin care urmărește obținerea celui de-al doilea mandat.

Voturile sunt "cumpărate tacit" prin acceptarea unor disfuncționalități și a prelungirii activității cadrelor didactice, singura categorie de personal cu drept de vot.

Profesorul de Matematică a greșit numai calculele finale ale mandatului său, atunci când a sprijinit nejustificat candidatura Profesorului de Drept, ale cărui ne-dreptăți au zguduit constant universitatea pe toată durata mandatului său.

SOCOTELILE NOASTRE VOR CONTINUA PENTRU CĂ
"CINEVA" TREBUIE SĂ PLĂTEASCĂ!

sursa: www.gds.ro

CERCETAREA CUI ?

Ministerul Cercetării și Inovării (MCI) a lansat recent în dezbatere publică un proiect de Ordonanță care abrogă OG 57/2002, cunoscută și ca Legea cercetării. Este adevărat că există o necesitate de actualizare a legislației cercetării și de armonizare cu legea educației naționale, în special în ce privește studiile doctorale și postdoctorale și cercetarea în universități. Proiectul propus nu realizează însă acest obiectiv, textul propus constând, în principal, în schimbarea ordinii articolelor și textelor din legea actuală și în câteva modificări punctuale, cu impact în general negativ asupra mediului de Cercetare-Dezvoltare-Inovare (CDI) din România.

Printre acestea:

UEFISCDI (Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior, a Cercetării Dezvoltării și Inovării) **este eliminată din poziția de principală agenție de finanțare a cercetării**, cf. art 39, conducerea programelor din PNCDI (Programul Național de CDI) putând fi făcută doar de autoritatea de stat sau de instituții și unități, clar definite în proiect și printre care nu se regăsește UEFISCDI.

Impact: scăderea semnificativă a capacității administrative de gestionare a competițiilor de finanțare a cercetării din PNCDI.

Mecanismele de finanțare instituțională de bază și de finanțare instituțională complementară de susținere a performanței, introduse în 2011, **sunt eliminate**, rămânând în loc doar Programul Nucleu, adresat exclusiv INCDurilor. Finanțarea instituțională complementară de susținere a performanței este în prezent teoretic deschisă instituțiilor și unităților de drept public și de drept privat fără scop patrimonial, evaluate și clasificate la nivelurile A+, A sau A-, deci inclusiv universităților, spitalelor, fundațiilor etc., nu doar INCDurilor.

Impact: mecanismele finanțării instituționale de bază și respectiv a celei complementare, de susținere a performanței (art. 67, pct. 6 și art. 68, din OG57/2002) dispar, fără să fi fost aplicate de la introducerea lor în lege încoace. Mecanismul nou propus este practic o reîntoarcere la finanțarea netransparentă, neconcurențială, destinată exclusiv INCDurilor.

Consideram că modificarea legislației cercetării trebuie să aibă loc în urma unui proces mai amplu de consultare națională, din care să rezulte o lege a cercetării și învățământului superior în România adecvată condițiilor actuale și angajamentelor asumate de România.

Aceasta ar urma să înglobeze OG57/2002, statutul cercetătorului (legiferat în prezent prin L319/2003 o lege vetustă, bazată pe legea dinainte de 1989), precum și prevederile aferente învățământului superior din cadrul Legii Educației Naționale (L1/2011). Proiectul pus în discuție publică de MCI nu aduce soluții pentru niciuna

din problemele critice ale cercetării din România, după cum detaliem mai jos.

Climatul românesc de C.D.I. prezent se caracterizează prin:

- Subfinanțare cronică, fapt ce ne situează la coada statelor membre UE ca alocări bugetare; Poziții codașe în clasamentul european privind inovarea;
- Poziție codașă și ca număr de persoane angajate în cercetare-dezvoltare la o mie de locuitori.
- Încălcarea normelor legale privind cercetarea, inclusiv prin nerespectarea prevederilor Strategiei Naționale de CDI (SNCDI 3);
- Incapacitatea guvernanților de a gestiona bugetul MCI pus la dispoziția lor la început de an, fapt subliniat de execuțiile bugetare deficitare;
- Lipsa unei minime continuități a finanțării cercetării de performanță prin organizarea cvasi-aleatoare a competițiilor naționale de proiecte de cercetare. Când acestea sunt în cele din urma organizate sunt viciate de încălcarea bunelor practici internaționale în domeniul evaluării, în special în ceea ce privește competența evaluatorilor și conflictele de interese;
- Transparență decizională deficitară, cauzatoare de neîncredere și speculații privind alocarea discreționară a banului public, fapt subliniat și de acțiunile în instanță în care MCI este implicat;
- Consiliile consultative din subordinea MCI sunt disfuncționale.

În contrast, conform Legii Cercetării (art. 3 din OG 57/2002, aprobată de legea 324/2003), **în România activitatea de cercetare-dezvoltare constituie prioritate națională și are un rol determinant în strategia de dezvoltare economică durabilă. Strategia națională în domeniul cercetării-dezvoltării [...] definește politica statului în vederea realizării obiectivelor de interes național în acest domeniu și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.**

SCHIMBĂM DIRECȚIA

M-am aflat o vreme în compania unor salariați și foști salariați ai universității, unii dintre ei și-au încheiat scriptic (și nu faptic!) socotelile cu instituția. Există la Universitatea din Craiova mai multe nereguli crase, una dintre acestea fiind Fișa de Lichidare: conform acesteia nici salariatul și nici universitatea nu mai au datorii unul față de celălalt, din momentul semnării documentului de către ambele părți.

Nu este chiar așa! Datoriile de natură financiară sunt achitate acestor salariați cu întârziere, după părăsirea instituției. Datoriile dovedite în instanță, rezultate din încălcarea unor drepturi, se încasează ulterior încetării raporturilor de muncă.

Prin prisma celor arătate nu putem considera Fișa de Lichidare un punct terminus în relația universității cu foștii săi salariați, pensionari sau nu: este un document fictiv!

În mod oarecum similar stau lucrurile în privința titlurilor executorii (hotărâri judecătorești la care se împotrivesc rectorul și consiliul de administrație) pe care universitatea trebuie să le achite: niciun salariat nu cunoaște suma cu care creditează funcționarea universității, la ce valoare se ridică dobânzile acestor sume întârziate la plată cu bună știință. Sistemul bancar universitar are de câștigat în timp ce salariații au întotdeauna numai de pierdut, sunt o duzină de șefi și directori bine plătiți pentru a menține această ceață. Incertitudinea sumei datorate este o parte a strategiei de amânare a plăților obligatorii.

Nu îi va face nimeni o plângere penală Patronului Bugetar? În instanță vor conta argumentele puerile cu care au fost proștiți majoritatea salariaților universității: nu sunt bani !!

Desigur, există acest fabulos C.C.M. și prevederile sale, există un drept la informare al salariatului, obligația angajatorului în această privință și chiar prevederea legală că drepturile salariale se achită de Patronul Bugetar înaintea oricăror altor obligații.

Și ce dacă? Cui îi pasă?

Organizațiile sindicale apără drepturile salariaților, pentru acest motiv sunt constituite și de aceea se află în funcțiune. Nu pentru altceva! Nu pentru târguri, înțelegeri sau păsuiri. Noi am încercat pentru scurt timp și varianta asta, în mandatul actualului rector: nu a mers, nu avea cum să meargă.

Pe calea legală, directă și eficientă, rezultatele nu au încetat să apară. Iar urzica comisiunilor plătite celor care au forțat aplicarea legii, a usturat conturile universității fără ca Patronul Bugetar să își asume vreo vină. Din ipocrizia funcției deținute (unde este administrator al instituției și nimic altceva) socotește că vinovați sunt salariații îndreptățiți.

Instanțele judecă uneori bine dar hotărârile lor sunt răstălmăcite prost în universități. Nu te-ai aștepta la o astfel de atitudine în instituțiile care se socotesc cu pretenție, drept creuzet al specialiștilor din toate domeniile. Nu ai crede asta despre

instituții care își declară principii și misiuni numai pentru imaginea strălucitoare sub care roade cocleala faptelor de netăgăduit, necunoscute.

"Aici Legea o facem Noi!" - de câte ori nu am auzit această declarație neoficială a decidenților universitari? Ceea ce ne străduim noi, prin acțiunile și efortul nostru, este să arătăm că legea este făcută de alții, că România a depășit demultisor etapa feudalismului, că arendașii universitari trebuie să se supună și nu să facă legi. Mergând pe acest drum se poate să își revizuiască fundamental optica asupra definiției și mai ales a semnificației autonomiei universitare. Universitățile nu sunt un stat în statul român.

În aceste confruntări cu realitatea universitară orice câștig contează pentru că înseamnă o fărâmă de schimbare. Feudalii universităților ascund și marginalizează fiecare victorie pentru că astfel înțeleg să înăbușească ecourile propriilor lor eșec, maschează rețeaua propriilor interese, acund faptul că instituțiile de învățământ au ajuns centre financiare prin care se scurg fără noimă banii publici, departe de orice responsabilitate.

Schimbările în bine nu vor veni niciodată de la sine după cum schimbările în rău nu conțin să apară, nimic nu le oprește: merge și așa, dă-i înainte, nu vezi că sunt proști (ei sunt în pierdere)?

Este un fapt dovedit că salariații nu își cunosc drepturile, este un fapt dovedit că universitatea nu își respectă obligațiile. Nu este vorba numai despre bani dar, în final, se va ajunge invariabil tot la aceștia. Drepturile salariaților înseamnă

tot bani, fie că este vorba de echipamente, de timpul de lucru, de mediul de lucru sau de normele de protecție a muncii sau altele asemenea.

Va mai trece mult timp până când cadrele didactice vor pricepe natura manipulării lor, poate mai puțin până când nedidacticii vor înțelege că pot bloca activitatea fiecărei universități (căci nimic *nu merge* fără ei). Cei din serviciile administrative știu deja cine este mai bine plătit în universitate și de ce anume.

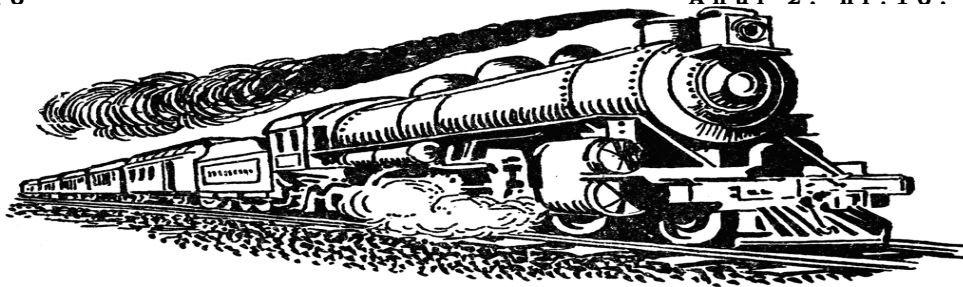
Într-un singur cuvânt: va mai fi mult până când în universități se va impune, pentru a fi respectată Legea. Indiferent cât de mult ar dura această acțiune, indiferent când va sosi momentul să fie respectate toate drepturile salariaților, independent de pregătirea lor, este important că noi (și alții) am început să parcurgem acest drum.

La începutul acestui drum am acceptat că numele arendașului universitar nu mai contează, funcția lui cu atât mai puțin! Noi vom monitoriza și vom reacționa pentru fiecare încălcare a legii, a fiecărui regulament, a fiecărei prevederi.

Arendașii universitari se schimbă periodic, noi ne propunem să sprijinim numai oamenii care fac să existe ceea ce numim UNIVERSITATE. Ceilalți reprezintă un **balast universitar politic de care nu avem nevoie**.

În numele GR.AN.AC.
Mugurel Popescu

NUMĂRUL VIITOR - 30 SEPTEMBRIE 2018

GR.AN.AC. – GRupul de ANALIZĂ și ACțiune

DECLARAȚIE

PREMISELE ÎNFIINȚĂRII (anul 2014)

- starea în care se află instituția este apreciată (prin prisma modului în care este condusă și administrată, a dialogului și a intimidării) la nivelul societății medievale;
- ilegalitățile și abuzurile se întâlnesc frecvent în instituție, în mod preponderent în structurile de conducere (departamente, facultăți, administrație, rectorat);
- se încalcă în mod fățiș demnitatea umană;
- nu sunt respectate drepturile și libertățile angajaților, pentru că aceștia nu și le cunosc, nu le pot apăra și nici revendica;
- personalul instituției este speculat (ore prestate neremunerate) și prost plătit, comparativ cu activitatea depusă;
- sectorul de cercetare nu primește atenția cuvenită;
- factorii de conducere și decizie nu urmăresc dezvoltarea durabilă a instituției, ci numai propriile interese;
- tinerii absolvenți care nu au părinți sau rude în sistem, sunt descurajați să urmeze o carieră în educație.

OBIECTIVELE URMĂRITE

- impunerea legalității, a prevederilor legale, a funcționării instituției conform regulamentelor interne, asumate de conducerea instituției;
- ridicarea nivelului instituției astfel încât să se poată alătura instituțiilor aflate pe primele locuri ale învățământului universitar, acolo unde considerăm că îi este locul;
- pe termen lung, o cercetare științifică reală și învățământ de performanță dovedit (demonstrat) prin calitatea studenților și a absolvenților;
- aprofundarea cunoașterii mecanismelor administrative, eliminarea amestecului exercitat de membri ai Consiliului de Administrație în Hotărârile adoptate în Senat;
- eliminarea exploatarea salariaților sub indiferent ce formă se manifestă aceasta, cu orientare către munca neplătită pentru oricare din salariații instituției;
- eliminarea mentalităților greșite care constituie o barieră reală în comunicarea dintre categoriile de salariați ai instituției;
- implicarea tuturor salariaților în impunerea normalizării activității, eliminarea grupurilor de interese meschine, potrivnice dezvoltării oricărei instituții de învățământ.

ACȚIUNI

- rapoarte periodice asupra stării reale a instituției, întocmite și utilizate în scopul semnalării tuturor ilegalităților sau abaterilor constatate și demonstrate;
- discuții și dezbateri pe teme stabilite de comun acord între membrii acestui grup;
- acțiuni publice de protest;
- sprijinirea inițiativelor individuale care sunt orientate către îmbunătățirea activității universitare, indiferent de sectorul vizat.

detalii suplimentare: <http://ssu.ro/granac/about/>

Strategia adoptată de membrii GR.AN.AC. este corectă, simplă, coerentă și funcțională. Principiile de organizare și idealurile care îi unesc pe membrii acestui grup sunt cunoscute acum. Revista este rezultatul muncii depuse de un grup redacțional organizat.

GR.AN.AC. socotește, în mod obiectiv, că universitatea își desfășoară în continuare activitatea sub influența majoritară a intereselor personale și a grupurilor de interese.

Rectorul este al universității sau universitatea este a Rectorului? Decanul este al Facultății? Și ... Departamentul ? Al cui mai este Departamentul?

În prezent, regulamentele și prevederile legale sunt departe de a fi respectate de universitate. Obligațiile contractuale ale acesteia față de toți salariații instituției trebuie respectate în totalitate.

S.S.U. a încheiat un parteneriat funcțional cu GR.AN.AC. Manifestul scris la înființarea S.S.U. a fost confirmat de atitudinea și acțiunea sindicală ulterioară.

Dorim să facem dovada faptului că toate acțiunile și activitatea depusă urmăresc funcționalitatea instituției. Este exact ceea ce se declară și rămâne la stadiul de declarație: o UNIVERSITATE modernă, adaptată ritmului acestui secol și cerințelor pe care acesta le impune.

Dorim ca alegătorii să aibă cunoștiință de puterea lor în responsabilizarea aleșilor lor, pe toată durata mandatului și nu numai o singură dată, la intervale de patru ani.

Dorim ca drepturile salariaților să fie cunoscute, să eliminăm discriminarea, să instaurăm Legea.

Dorim ca **Valoarea** să învingă definitiv **Influența și Relația** în instituțiile de învățământ superior.

GR.AN.AC. va face toate demersurile necesare în parteneriatul strategic încheiat cu S.S.U. pentru ca drepturile salariaților să fie cunoscute gradual și exercitate progresiv în raporturi de muncă cu angajatorul.

Toți salariații Universității au dreptul la Demnitate și Respect.

FUNCȚIILE DE CONDUCERE SUNT TRECĂTOARE ...

REDAȚIA

Redactor Șef - Popescu Mugurel - 0773 823 619

POȘTA redacției: granac.ssu@gmail.com

<http://www.ssu.ro/revista/>

ISSN 2559 - 5237

ISSN-L 2559 - 5237